

mere klart, men naar man har denne Uklarhed — om Forstaaelsen er der jo ingen Tvivl —, er det ligesaa rigtigt, forekommer det mig, at lade Landbosforeningerne vælge som Amtsrådene. Udvalgets Flertal har med Hensyn til Valget af Dommerudvalg en Bemærkning, som jeg ikke forstaaer. Der staar nemlig: „Til Dyrestuekommissionen vælges 2 Medlemmer og 2 Suppleanter af hvert af de i Distriktet værende Amtsråd“, men til Hingstestuekommissionerne skal der, forsaavidt der er flere, kun vælges et Medlem og en Suppleant. Er det altsaa Meningen, at der til Dyrestuekommissionerne skal vælges flere end til Hingstestuekommissionerne? Det antager jeg næppe. § 9 mener jeg er bedre affattet efter Vædringsforslaget end efter det oprindelige Forslag. Jeg skal dog tillade mig en Bemærkning med Hensyn til disse Smaaadhr, som jeg talte om ved anden Behandling, Fjerkræ og Bier. Ganste vist spille disse Dyr's Præmiering ikke den Rolle som de større Dyr's; de have ikke den Betydning i landøkonomisk Henseende, men de have dog en ikke ringe Betydning for mange Smaakaarsfolk, derfor har jeg taget den Ting i Forsvar. Det forekommer mig, at de ere blevne lidt stedmoderlig behandlede ved de forskjellige Paragrafer. De kunne nu faae Part i de 10,000 Kr., der ere til Fællesskuer, men kun forsaavidt ikke hele det angivne Beløb anvendes til de store Dyr, og da det ofte vil blive anvendt dertil, faae de altsaa Intet. De kunne heller ikke faae Noget efter § 9, thi der staar, at Anvendelsen skal ske til Arter af de i § 2, 5te Stykke nævnte Husdyr. Fjerkræ kan maaste henregnes til Husdyr, men Bier vel næppe. I det Hele taget er der en Fare ved den Maade, hvorpaa Avlsforeningerne blive stillede ligeoverfor Landbosforeningerne. Det forekommer mig, at hvis Bestemmelsen gaar igjennem, saaledes som den er, vil det ikke vare længe, inden der kommer Strid mellem Landbosforeningerne og de lokale Avlsforeninger, og saa behøver der kun at være en Avlsforening paa 150 Medlemmer, der hver giver 3 Kr. i Bidrag, den kan da opløste sig og blive til en ny Landbosforening, og Landbosforeningen kan faae en Konkurrent, som den egentlig ikke skulde have, idet Avlsforeningen var den lokale Landbosforening underordnet. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 24 til § 10, hvor Udvalget har forandret Lovens Skrafttræden fra Marts til April, da mener jeg, det er et fromt Ønske, naar Udvalget har troet, at denne Lovs Virksomhed kunde begynde allerede i April. Jeg tror ikke, det vil lykkes det andet Thing at tilendebringe denne Sags Be-

handling i Løbet af en Maaned. Det er ikke min Mening at ville rette nogen Anse mod Udvalget og sige, at det har ført Drive- eller Downepolitik, det vil jeg ikke, for det Første fordi det er et stygt Ord, som aldrig den ene Rigsdagsmand skulde bruge om den anden, og jeg vil saa meget mindre gjøre det, som jeg kan forstaa, at det har været et meget stort Arbejde med mange Kombinationer, mange Vædringer, og at det ikke har været let at faae disse forskjellige Meninger samlede, men har Landstinget, naar vi medregne Uafhængelsen ved Folkethingets Opløsning, nu haft Loven i næsten 5 Maaneder, saa vil det være ubilligt at forlange, at Folkethinget skal ende Forhandlingen i een Maaned. Det vilde derfor være heldigt, om i Vædringsforslag under Nr. 24 April blev forandret til Maj eller Juni. Der bliver maaste ikke stort Arbejde i Rigsdagen efter April — maaste snarere Bestemmelsen skulde helt udgaa.

Sauerlev: Den ærede Minister gjorde en Bemærkning til mig, som gik ud paa, at vi i Grunden vare enige med Hensyn til Distriktsfordelingen; dette sagdes i Anledning af mit Vædringsforslag under Nr. 14. Jeg tror ikke, at vi ere saa ganste enige. Nei, jeg udtalte, at naar det var Sjællændernes Ønske kun at have eet Distrikt, og Udvalget har foreslaaet 3, saa skulde vi ikke gaa til Roskilde eller Frederiksborg eller noget andet Sted paa Sjælland og spørge om, hvad de ønskte. Naar der er Spørgsmaal om, hvad Sjællænderne ønskte, saa erfare vi deres Ønske gennem deres Repræsentanter her i Thinget, og af de faldne Udtalelser tror jeg at have Ret til at sige, at Sjællænderne ønskte ingen Tredeling, men ville have en Enhed, og naar de ønskte det, saa have vi ingen Grund til at forandre vort Standpunkt af Hensyn dertil. Det overrassede mig noget at høre den ærede Ministers Udtalelse med Hensyn til mit Forslag til § 4. Den ærede Ministers Udtalelse ved 2den Behandling gav mig Ret til at tro og haabe, at hvis jeg var i Stand til at befri Forslaget for de Vanstueligheder, som Ministeren den Gang paaberaabte sig, saa var det en anden Sag, og han endte med at sige Følgende: med den ærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse nogle saa Vinter. Den ærede Minister sagde: „Da Principet jo ligger i Regeringsforslaget, saa vil jeg henstille til det ærede Medlem, om han ikke til 3die Behandling kunde finde en Formulering af Tanken, der var mere acceptabel, og indtil da vil jeg tilraade at blive staaende ved Regeringsforslaget og ikke gaa ind paa